

Vonnis

RECHTBANK LEEUWARDEN

Sector kanton

Locatie Heerenveen

zaak-/rolnummer: 371218 CV EXPL i 1-5231

vonnis van de kantonrechter d.d. 14 maart 2012

inzake X

wonende te
eiser.
procederende met toevoeging.
gemachtigde: mr B.E. Dijkstra,

tegen

de besloten vennootschap **GGN NOORD-OOST NEDERLAND B.V.**,
gevestigd te Almelo.

MEINDERT OOSTERHOF, in zijn hoedanigheid van gerechtsdeurwaarder,
kantoorhoudende te Drachten,

gedaagden
gemachtigde: M. Bruijnes- Vierstraete.

Partijen zullen hierna X, GGN en Oosterhof worden genoemd.

Procesverloop

1.1. Het verdere verloop van de procedure blijkt uit:

- het tussenvonnis van 14 december 2011,
- de aantekeningen van de griffier betreffende de op 14 februari 2012 gehouden comparitie van partijen.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

Motivering

De feiten

2. In dit geding kan van de volgende vaststaande feiten worden uitgegaan. Oosterhof is als gerechtsdeurwaarder werkzaam op het kantoor van GGN te Drachten.

Op 1 augustus 2007 heeft Oosterhof, althans GGN op verzoek van een aantal schuldeisers - zijnde opdrachtgevers van GGN - executoriaal derden beslag doen leggen op de WWB-uitkering van X. X ontvangt deze uitkering naar de norm van een alleenstaande ouder. De partner van X heeft geen rechtmatig verblijf in Nederland, op grond van welke omstandigheid X geen uitkering naar de norm van een echtpaar ontvangt. Bij het vaststellen van de beslagvrije voet is GGN. Althans Oosterhof desondanks wel uitgegaan van de echtparennorm.

Bij e-mailbericht van 22 december 2010 heeft X GGN verzocht om in verband met wijzigingen in zijn situatie de beslagvrije voet met terugwerkende kracht tot 1 augustus 2007 dienovereenkomstig aan te passen. GGN heeft vervolgens de beslagvrije voet aangepast, maar niet met terugwerkende kracht. Wel heeft GGN op 5 augustus 2011 een bedrag ad € 367.55, hetwelk zij als toekomstend aan de schuldeisers van X, nog onder zich had, aan X, betaald. Het beslag bestaat nog steeds.

Kort na vorenbedoeld verzoek en enige daarop gevolgde correspondentie over en weer heeft X reeds op 10 januari 2011, een schriftelijke klacht ingediend bij de Kamer voor Gerechtsdeurwaarders bij de rechtbank Amsterdam (verder: de Kamer). De voorzitter van de Kamer heeft de klacht van X bij beschikking van 26 april 2011 kennelijk ongegrond/niet-ontvankelijk verklaard.

Op 8 mei 2011 heeft X bij de Kamer verzet gedaan. De kamer heeft het verzet bij [beslissing van 18 oktober 2011](#) ongegrond verklaard. In haar beslissing overwoog de Kamer onder meer:

"Naar het oordeel van de Kamer geldt er in beginsel een verplichting tot terugbetaling voor een gerechtsdeurwaarder als achteraf blijkt dat een onjuiste beslagvrije voet is toegepast. De Kamer acht het standpunt van de gerechtsdeurwaarder echter niet tuchtrechtelijk laakbaar.

De Kamer kan de gerechtsdeurwaarder volgen daar waar hij stelt dat voor een periode van een jaar het nog doenlijk is om terug te betalen en dat het voor het overige aan de executierechter is om te bepalen of met betrekking tot de periode daarvoor ook moet worden terugbetaald. Gelet op de specifieke omstandigheden van deze zaak kan van de gerechtsdeurwaarder niet gevergd worden een groter bedrag terug te betalen dan hij heeft gedaan."

Zowel de klacht als het verzet was gericht tegen de eveneens bij GGN werkzame kandidaat-gerechtsdeurwaarder M.E.G. Zuiderveen.

Het standpunt van X

3.1. X vordert in dit geding betaling door GGN dan wel Oosterhof van een bedrag ad € 1.738.87. X baseert zijn vordering, kort gezegd, op de stelling dat hij recht heeft op terugbetaling van hetgeen GGN dan wel Oosterhof te veel op zijn uitkering heeft ingehouden, nu vast staat dat GGN dan wel Oosterhof destijds de beslagvrije voet te

laag heeft vastgesteld. Als gevolg daarvan is X in betalingsproblemen komen te verkeren.

Ter comparitie, bij welke gelegenheid X - althans zijn gemachtigde – gebruik heeft gemaakt van een pleitnotitie waarvan zich een exemplaar in het procesdossier bevindt, heeft X nog gesteld dat sprake is van onrechtmatig handelen zijdens Oosterhof en vordert hij vorenbedoeld bedrag bij wege van schadevergoeding.

Het standpunt van GGN en Oosterhof

3.2. GGN en Oosterhof hebben de vordering betwist. Allereerst stellen zij zich op het standpunt dat GGN noch Oosterhof door X in rechte kan worden aangesproken, zodat X niet-ontvankelijk is in zijn vordering. Vervolgens erkennen GGN en Oosterhof dat de beslagvrije voet onjuist is vastgesteld. maar zij stellen, kort gezegd, dat er hunnerzijds geen sprake is van onrechtmatig handelen. waarbij zij zich aansluiten bij het oordeel van de Kamer. GGN en Oosterhof betwisten dat X in financiële problemen is geraakt en daardoor schade heeft geleden. Omdat GGN en Oosterhof de uit het gelegde beslag ontvangen gelden reeds aan de schuldeisers van X hebben uitgekeerd, is het in hun visie niet redelijk om deze uitgekeerde gelden van de schuldeisers terug te vorderen.

De beoordeling van het geschil

4.1. Anders dan GGN en Oosterhof is de kantonrechter van oordeel, dat X in zijn vorderingen kan worden ontvangen.

Uit hetgeen X heeft gesteld leidt de kantonrechter af, dat X heeft bedoeld te stellen dat Oosterhof in zijn hoedanigheid van gerechtsdeurwaarder in rechte aanspreekbaar is, terwijl GGN kan worden aangesproken in haar feitelijke hoedanigheid van het groter geheel waarbinnen de gerechtsdeurwaarder werkzaam is. Oosterhof heeft dit standpunt weliswaar betwist, daartoe stellende dat GGN slechts is op te vatten als een hem faciliterend bedrijf. maar deze betwisting is van onvoldoende gewicht om daaraan de niet-ontvankelijkheid van X te verbinden. Immers, het is zeker niet onmogelijk te achten dat GGN handelingen verricht die een schuldenaar kunnen benadelen zonder dat kan worden vastgesteld dat de gerechtsdeurwaarder daarvoor aansprakelijk kan worden gehouden. Anderzijds is het evenzeer mogelijk dat Oosterhof in zijn hoedanigheid van gerechtsdeurwaarder dergelijke handelingen verricht, zodat ook hij - in die hoedanigheid - in rechte aanspreekbaar moet worden geacht.

4.2. De vordering van X kan echter niet worden toegewezen. X heeft wel gesteld dat hij als gevolg van het handelen van GGN en/of Oosterhof in financiële problemen is gekomen, waardoor hij schade heeft geleden, maar X heeft op geen enkele wijze concreet onderbouwd waaruit die schade bestaat. Dát X enige (vermogens)schade heeft geleden is evenmin gebleken.

4.3. Weliswaar staat vast dat sprake is van een op onjuiste wijze vastgestelde beslagvrije voet - dat is door GGN en Oosterhof erkend - maar daar staat tegenover dat GGN en Oosterhof kennelijk - want door GGN en Oosterhof gesteld en door X

niet gemotiveerd weersproken - (ook) de te veel uit het gelegde beslag ontvangen gelden aan de schuldeisers van X hebben uitgekeerd.

Dit zo zijnde moet geoordeeld worden dat enerzijds X, weliswaar, zo gezegd, gedurende enkele jaren te weinig vrijlating heeft genoten en de daaruit door hem ten onrechte niet ontvangen gelden niet op de wijze heeft kunnen besteden zoals hij dat had gewenst, maar dat anderzijds de met zijn schulden gemoeide bedragen harder zijn geslonken dan wanneer de beslagvrije voet wél correct was vastgesteld. Per saldo is het vermogen van X dus feitelijk onveranderd gebleven.

4.4. Dit laatste is te meer aan de orde, omdat X op geen enkele wijze heeft aangetoond of anderszins aannemelijk heeft gemaakt dat hij, zoals hierboven al is overwogen schade heeft geleden. Evenmin is gebleken van omstandigheden die tot het oordeel zouden moeten leiden dat wel sprake is van veranderingen in het vermogen van X te zijnen nadele.

Dat X, zoals hij heeft gesteld, niet op de hoogte was en destijds ook niet door GGN en/of Oosterhof op de hoogte is gesteld van de mogelijkheid tot het aanpassen van de beslagvrije voet, maakt dat niet anders. Hoewel het beter - en klantvriendelijker - was geweest dat GGN en Oosterhof X destijds omtrent het bestaan van die mogelijkheid hadden geïnformeerd, kan niet worden gezegd dat zij, door dit (destijds) na te laten, jegens X onrechtmatig hebben gehandeld. X heeft niet gemotiveerd bestreden dat deze mogelijkheid direct uit de wet voortvloeit en dat op hem de wettelijke verplichting rust om de gerechtsdeurwaarder van wijzigingen in zijn situatie op de hoogte te stellen. Gesteld noch gebleken is dat X daartoe eerder dan bij zijn e-mailbericht van 22 december 2010 het initiatief heeft genomen.

Overigens begrijpt de kantonrechter uit hun mededelingen ter comparitie, dat GGN en Oosterhof betreffende vorenbedoelde informatievoorziening inmiddels, zo gezegd, hun leven hebben gebeterd.

4.5. Uit hetgeen GGN en Oosterhof hebben gesteld kan worden afgeleid dat zij een uitspraak van de kantonrechter verlangen betreffende de (on)redelijkheid van de door X bedoelde periode waarover terugbetaling zou moeten plaatsvinden. Daaromtrent oordeelt de kantonrechter als volgt. Reeds in de bij de Kamer gevoerde procedures hebben GGN en Oosterhof zich op het standpunt gesteld - evenals zij het, zo begrijpt de kantonrechter, in de onderhavige procedure doen - dat terugbetaling over ten hoogste een jaar als redelijk kan worden betiteld. GGN en Oosterhof hebben daaraan toegevoegd, dat blijkens de beslissing van 18 oktober 2011 ook de Kamer dit standpunt inneemt.

Met GGN, Oosterhof en de Kamer is de kantonrechter van oordeel, dat terugbetaling over ten hoogste een jaar - waaraan zij toegevoegd, dat dit van geval tot geval zal moeten worden beoordeeld, waarbij onder meer van belang kan zijn of de gerechtsdeurwaarder uit gelegd beslag ontvangen gelden al dan niet reeds aan de schuldeiser(s) heeft afgedragen - als niet onredelijk moet worden beschouwd. Ook is hij van oordeel, dat in het specifieke geval van X terugbetaling over een langere periode niet als redelijk kan worden betiteld, te minder nu, zoals uit het hierboven bij 4.4 overwogene voortvloeit, aan X ook wel enig verwijt is te maken.

4.6. Gelet op de (zeer) bijzondere omstandigheden van het geval acht de kantonrechter termen aanwezig om de kosten van het geding geheel tussen partijen te compenseren.

Beslissing

De kantonrechter:

wijst de vordering van X af;

compenseert de kosten van het geding in dier voege tussen partijen, dat iedere partij de eigen kosten draagt.

Aldus gewezen door mr. J. van der Vinne. kantonrechter, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 14 maart 2012 in tegenwoordigheid van de griffier.